UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Sabbatao. Statio ad sanctos marcellum [et] petrum. Jntroitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

tue ſemper virtutis mereatur
ꝓtectiõe defendi. Per. Sab‑
bato. Statio ad ſanctos mar
cellum ⁊ petrum. Introitus.

Lex dñi irreprehenſi‑
bilis conuertẽs ani‑
mas teſtimoniuz dei
fidele ſapientiã pre‑
ſtans paruulis. Ps. Celi enarrãt
gloriã dei: ⁊ opera manuũ eius
annunciat firmamentũ. ℣ Glia.

Oratio.

Da q̃s domine
noſtris effectũ ieiunijs
ſalutarez: vt caſtigatio carnis
aſſumpta: ad noſtrarũ vegeta
tionem tranſeat aiaruz. Per.

Lectio libri geñ. xxvij. capło.

In diebus illis: Dixit re
becca filio ſuo iacob Au
diui patrem tuum loquentez
cum eſau fratre tuo: ⁊ dicentẽ
ei: Affer mihi de venatõe tua
⁊ fac cibos vt comedam: ⁊ be
nedicam tibi coram domino
anteq̃z moriar. Nũc ergo fili
mi acquieſce cõſilijs meis: ⁊
pergens ad gregem: affer mi
hi duos hedos optimos: vt fa
ciam ex eis eſcas patri tuo: q‑
bus libenter veſcitur. Quas
cum attuleris ⁊ comederit be
nedicat tibi priuſq̃z moriatur
Cui ille rñdit: Noſti ꝙ eſau
frater meus homo piloſus ſit
⁊ ego lenis. Si attrectauerit
me pater meus ⁊ ſenſerit; ti‑
meo ne putet me ſibi voluiſſe
illudere: ⁊ inducat ſuper me
maledictionẽ pro benedictio
ne. Ad quez mater. In me ſit
ait iſta maledictio fili mi: tñ
audi vocem meam: ⁊ pergẽs
affer que dixi. Abijt ⁊ attulit:
deditq̃z matri. Parauit illa
cibos: ſicut nouerat velle pa‑
trẽ illius: ⁊ veſtibus eſau val
de bonis: quas apud ſe habe
bat domi induit eum. Pelli‑
culaſq̃z hedorum circũdedit
manibus: ⁊ colli nuda prote‑
xit. Deditq̃z pulmẽtũ ⁊ panes
quos coxerat tradidit. Qui‑
bus illatꝫ dixit: Pater mi: At
ille reſpondit: Audio: Quis
es tu fili mi? Dixitq̃z iacob:
Ego ſum eſau primogenitus
tuus. Feci ſicut precepiſti mi‑
hi. Surge ſede ⁊ comede de
venatione mea: vt benedicat
mihi anima tua. Rurſumq̃z
yſaac ad filiũ ſuuz: Quõ inqt
tam cito inuenire potuiſti fili
mi? Qui rñdit: Voluntas dei
fuit: vt cito mihi occurreret:
qḋ volebã. Dixitq̃z yſaac: Ac
cede huc: vt tangam te fili mi
⁊ probem vtrũ tu ſis filiꝰ meꝰ
eſau an nõ. Acceſſit ille ad pa
trem: ⁊ palpato eo dixit yſaac
Vox quidem vox iacob eſt: ſz
manus: manus ſunt eſau. Et
nõ cognouit euz: quia piloſe

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

manus ſimilitudinē maioris
expſſerāt. Bn̄dicēs ergo illi
ait: Tu es filius meus eſau?
Rn̄dit: Ego ſū. At ille: Affer
mihi inquit cibos de venati/
one tua fili mi: vt bn̄dicat ti/
bi anima mea. Quos cū ob/
latos comediſſet: obtulit ei
etiā vinū. Quo hauſto dixit
ad eū: Accede ad me: ꝛ da mi
hi oſculuꝫ fili mi. Acceſſit et
oſculatꝰ eſt euꝫ. Statimqꝫ vt
ſenſit veſtimētoꝝ eiꝰ fragrā/
tiam: benedicēs illi ait: Ecce
odoꝛ filij mei: ſicut odoꝛ agri
pleni: cui bn̄dixit dn̄s. Det ti
bi deus de roꝛe celi: ꝛ de pin/
guedine terre abundātiā fru/
mēti vini ꝛ olei: ꝛ ſeruiāt tibi
ppl'i: ꝛ adoꝛēt te tribus. Eſto
dn̄s fratrū tuoꝝ: ꝛ incuruent
ante te filij matris tue. Qui
maledixerit tibi: ſit ille male/
dictus: ꝛ q bn̄dixerit tibi: bn̄
dictiōibꝰ repleat. Uix yſaac
ſermonē impleuerat: ꝛ egreſ
ſus iacob foꝛas venit eſau: co
ctoſqꝫ de venatione cibos in/
tulit patri dicens: Surge mi
pater: ꝛ comede de venatiōe
filij tui: vt bn̄dicat mihi aīa
tua. Dixitqꝫ illi yſaac: Quis
eni es tu? Qui rn̄dit: Ego ſū
filius tuꝰ pꝛimogenitus eſau.
Expauit yſaac ſtupoꝛe vehe/
menti: ꝛ vltra q̄ꝫ credi poteſt

admirās ait: Quis igit' ille ē
qui dudū captā venationem
attulit mihi: ꝛ comedi ex oī/
bus priuſq̄ꝫ tu venires? Bn̄/
dixiqꝫ ei: ꝛ erit bn̄dictus. Au
ditis eſau ſermonibus patris
irrugijt clamoꝛe magno: ꝛ cō
ſternatus ait: Benedic etiam
ꝛ mihi pater mi. Qui ait: Ue
nit germanus tuus fraudulē
ter: ꝛ accepit bn̄dictionē tuā.
At ille ſubiunxit: Juſte voca
tum eſt nomē eius iacob: ſup
plantauit enim me en altera
vice. Pꝛimogenita mea ante
tulit: ꝛ nūc ſecundo ſurripuit
bn̄dictionē meaꝫ. Rurſumqꝫ
ad patrē: Nūquid non reſer/
uaſti ait ꝛ mihi bn̄dictioneꝫ?
Reſpondit yſaac: Dn̄m tuū
illum conſtitui: ꝛ oēs fratres
tuos ſeruituti illius ſubiuga/
ui. Frumēto ꝛ vino ꝛ oleo ſta
biliui eum: ꝛ tibi poſt hec fili
mi vltra qd faciam? Cui eſau
ait: Num vnā inquit tm̄ bn̄di
ctionem habes pater? Mihi
quoqꝫ obſecro vt benedicas.
Cumqꝫ eiulatu magno fleret:
motus yſaac dixit ad eū: In
pinguedine terre: ꝛ in roꝛe ce
li deſup erit benedictio tua.
Grad. Bonū eſt confiteri dn̄o:
et pſallere nomini tuo altiſſime.
℣. Ad annūciādū mane miſeri/
coꝛdiā tuā ꝛ veritatē tuā p noctē

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scd̃m lucam. xv. capl̃o

In illo tẽpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc: Homo quidã habuit duos filios: ⁊ dixit adoleſcentior ex illis patri: Pater da mihi portioñe ſubſtantie: que me contingit. Et diuiſit illis ſubſtantiam. Et nõ poſt multos dies ꝯgregatis oibꝰ adoleſcentior filius peregre ꝓfectꝰ eſt in regioñe longinquã: et ibi diſſipauit ſubſtãtiã ſuam: viuẽdo luxurioſe. Et poſtq̃ꝫ oia cõſũmaſſet: facta eſt fames valida in regiõe illa: ⁊ ipſe cepit egere. Et abiit: ⁊ adheſit vni ciuium regiõis illiꝰ: ⁊ miſit illum in villã ſuam: vt paſceret porcos. Et cupiebat implere ventrem ſuũ de ſiliquis q̃s porci mãducabant: ⁊ nemo illi dabat. In ſe autẽ reuerſus dixit Quanti mercẽnarij in domo patris mei abundãt panibus: ego aũt hic fame pereo? Surgã ⁊ ibo ad patrẽ meũ: ⁊ dicã ei. Pater peccaui in celum: ⁊ corã te: iam nõ ſum dignꝰ vocari filius tuus. Fac me ſicut vnũ de mercẽnarijs tuis. Et ſurgens venit ad patrẽ ſuuz. Cũ aũt adhuc longe eſſet: vidit illũ pater ipſius: ⁊ miſericordia motus eſt. Et accurrẽs cecidit ſup collũ eius: ⁊ oſculatus eſt euz. Dixitq̃ꝫ ei filius: Pater peccaui in celũ: ⁊ corã te: iã non ſum dignus vocari filius tuus. Dixit autez pater ad ſeruos ſuos: Cito proferte ſtolã primã: et induite illũ: et date annulũ in manu eius: et calciamẽta in pedes eius. Et adducite vitulũ ſaginatuz: et occidite: ⁊ mãducemꝰ et epulemur: qꝛ hic filiꝰ meus mortuus erat et reuixit: perierat ⁊ inuentus eſt. Et ceperũt epulari. Erat autẽ filius eius ſenior in agro. Et cum veniret et appropinq̃ret domui: audiuit ſymphoniã ⁊ chorũ. Et vocauit vnũ de ſeruis: ⁊ interrogauit que hec eſſent. Iſq̃ꝫ dixit illi: Frater tuus venit: et occidit pater tuus vitulũ ſaginatũ: qꝛ ſaluũ illuz recepit. Indignatus eſt aũt ⁊ nolebat introire. Pater ergo illius egreſſus cepit rogare eum. At ille reſpõdens dixit patri ſuo Ecce tot annis ſeruio tibi: et mandatũ tuũ nunq̃ꝫ p̃teriui: ⁊ nũq̃ꝫ dediſti mihi hedũ: vt cum amicis meis epularer. Sed poſtq̃ꝫ filiꝰ tuꝰ hic q̃ deuorauit ſubſtantiã ſuã cũ meretricibus venit: occidiſti illi vitulũ ſaginatũ. At ipſe dixit illi: Fili mi ſemper mecum es et omnia mea tua ſunt. Epu-

lari autem ⁊ gaudere oporte/
bat: quia frater tuus mortuus
erat ⁊ reuixit: perierat ⁊ inuē
tus eſt. Offerto. Illumina ocu
los meos ne vnq̄ obdormiaz in
morte: nequando dicat inimicus
meus preualui aduerſus eum.
Secreta. Hijs ſacrificijs
domine concede placa
tus: vt qui ꝓprijs oramus ab/
ſolui delictis: non grauemur
externis. Per. Coio. Oportet
te fili gaudere: quia frater tuus
mortuus fuerat ⁊ reuixit: peri/
erat ⁊ inuentus eſt. Poſtcōio.
Sacramenti tui domine
diuina libatio penetra/
lia noſtri cordis infundat: et
ſui nos participes potēter effi
ciat. Per. Sup ppłm Oio.
Familiam tuam queſu/
mus domine continua
pietate cuſtodivt que ſola ſpe
gratie celeſtis initititur: celeſti
etiam ꝓtectiōe muniať. Per.
Dominica. iij. in quadrageſi
ma. Statio ad ſanctū lauren
tium extra murū. Introitus.
Oculi mei ſemper ad
dominum: quia ipſe
euellet de laqueo pe
des meos: reſpice in
me ⁊ miſerere mei: quoniaz vni/
cus ⁊ pauper ſum ego. Ps. Ad
te dn̄e leuaui animam meā deus
me⁹: in te cōfido nō erubeſcā. V.

Uteſum⁹ Oio. Gloria.
oīps de⁹ vota humiliuz
reſpice: atq̄z ad defenſionē no
ſtrā dexterā tue maieſtatis ex
tēde. Per. Epła ad epheſios
Fratres: Eſtote v. cap.
imitatores dei: ſicut filij
chariſſimi: ⁊ ambulate in di/
lectiōe: ſicut ⁊ xp̄s dilexit nos
⁊ tradidit ſemetipſum pro no
bis oblationē et hoſtiam deo
in odorez ſuauitatis. Fornica
tio aūt ⁊ omnis imūdicia: aut
auaricia nec nomineť in vob
ſicut decet ſanctos: aut turpi/
tudo: aut ſtultiloquium: aut
ſcurrilitas: que ad rez nō per
tinet: ſed magis gr̄aruz actio.
Hoc aūt ſcitote intelligentes:
q: omnis fornicator: aut imū/
dus: aut auar⁹: qđ eſt idolorū
ſeruitus: nō habet hereditatē
in regno chriſti ⁊ dei. Nemo
vos ſeducat inanibus verbis
Propter hec enim venit ira dei
in filios diffidētie. Nolite er/
go effici participes eoꝝ. Era
tis eni aliquādo tenebre: nūc
autem lux in dn̄o: vt filij lucis
ambulate: fructus enim lucis
eſt in omni bonitate ⁊ iuſticia
⁊ v̄itate. Grad. Exurge dn̄e nō
preualeat homo: iudiceť gētes
in conſpectu tuo. V. In conuer/
tendo inimicū meum retrorſuz
infirmabunť ⁊ perīet a facie tua.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN